

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 355/2019-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2019 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Róbertom Bockaničom, Seberíniho 1, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 27 Cb 30/2012 z 10. apríla 2013 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. mája 2018 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 27 Cb 30/2012 z 10. apríla 2013 (ďalej len „napadnutý rozsudok okresného súdu“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že napadnutým rozsudkom okresného súdu bolo rozhodnuté, že sťažovateľ, v tom čase pôsobiaci ako podnikateľský subjekt s názvom [REDACTED] – [REDACTED], [REDACTED], v procesnom postavení žalovaného, má zaplatiť spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], v procesnom postavení žalobcu, istinu vo výške 1 410,15 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 917,34 € od 26. februára 2011 do zaplatenia a vo výške 9 % ročne zo sumy 492,81 € od 2. marca 2011 do zaplatenia všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Okresný súd vo veci napadnutým rozsudkom okresného súdu rozhodol podľa § 153b ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) v neprítomnosti sťažovateľa rozsudkom pre zmeškanie, pretože zastával názor, že boli na takéto rozhodnutie splnené všetky zákonné podmienky podľa § 153b ods. 2 OSP, keďže sa sťažovateľ na ústne pojednávanie konané 10. apríla 2013 nedostavil a svoju neúčast' neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Zároveň okresný súd v napadnutom rozsudku okresného súdu uviedol, že sťažovateľovi bolo predvolanie doručené v súlade s § 48 ods. 3 OSP.

3. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti namieta nesplnenie zákonných podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, keď namieta otázku doručovania predvolania na ústne pojednávanie. Uviedol, že okresný súd si bez skúmania osvojil na doručovanie písomností sťažovateľovi adresu, ktorú uviedol v petite žalobca, a to [REDACTED] – [REDACTED], [REDACTED], napriek tomu, že Slovenská pošta každú korešpondenciu vrátila späť ako nedoručenú a ani vozidlo sťažovateľa nikdy nebolo na dopravnom inšpektoráte evidované na adresu uvádzanú okresným súdom. Tiež uviedol: *„Dávam do pozornosti, že aj žalobca musel poznať svoju adresu ako žalovaného, nakoľko vždy pri odovzdávaní vozidla do servisu držiteľ vozidla, respektíve vlastník musí predložiť osvedčenie o evidencii vozidla za účelom zistenia modelového radu na základe VIN kódu vozidla. Túto skutočnosť si overil, nakoľko je uvedená aj v predmetných fakturáciách... Ďalej dávam do pozornosti, že i po neuhradení faktúry č. 1951100277 so splatnosťou dňa 25.02.2011 na sumu 917,34 Eur, bolo vozidlo opätovne prevzaté do servisu a následne vystavená faktúra č. 1951100306 so splatnosťou dňa 01.03.2011 na sumu 492,81 Eur a vozidlo bez úhrady opäť vydané.“* Doplnil,

že o napadnutom rozsudku okresného súdu sa dozvedel až na základe upovedomenia o začatí exekúcie, z ktorého zároveň zistil, že došlo k zmene oprávneného na osobu [REDACTED], [REDACTED].

4. V závere sťažovateľ uviedol, že okresný súd napadnutým rozsudkom okresného súdu a svojim arbitrárnym konaním porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie a toto pochybenie je v rozpore so základnými princípmi práva na súdnu a inú právnu ochranu.

5. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí veci na ďalšie konanie vo veci samej nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd v Bratislava III svojim rozsudkom v mene Slovenskej republiky z dňa 10.04.2013 sp. zn.: 27Cb/30/2013, ktorým žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi [REDACTED] [REDACTED] istinu 1,410,15 Eur spolu s úrokom s omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 917,34 Eur od 26.02.2011 do zaplataenia a vo výške 9% ročne zo sumy 492,81 Eur od 02.03.2011 do zaplataenia všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia a to na účet žalobcu, porušil právo na súdnu a inú právnu ochranu zaručené článkom 46 a článkom 48 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresný súd v Bratislava III svojim rozsudkom v mene Slovenskej republiky zo dňa 10.04.2013 sp. zn.: 27 Cb/30/2013 sa zrušuje a vec sa vracia na Okresný súd v Bratislava II na ďalšie konanie.“

6. Zároveň sťažovateľ navrhol až do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu pozastaviť exekúciu a jej výkon vyplývajúci z upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie č. EX 2288/2013-35, vedenej exekútorským úradom [REDACTED], súdny exekútor, [REDACTED].

II.

7. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

8. V zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

10. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

11. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,

- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

III.

13. Podstata ústavnej sťažnosti sťažovateľa spočíva v namietanom porušení základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 a čl. 48 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 dohovoru napadnutým rozsudkom okresného súdu. Sťažovateľ to odôvodňuje vydaním napadnutého rozsudku okresného súdu, ktorý bol vydaný v neprítomnosti sťažovateľa ako rozsudok pre zmeškanie podľa § 153b ods. 2 OSP, a namieta, že písomnosti mu neboli doručované v súlade s § 48 ods. 2 OSP, pretože mu mali byť okresným súdom doručované bez dostatočného overenia na nesprávnu adresu, ktorú v petite žaloby uviedol žalobca.

14. Z napadnutého rozsudku, ako aj ostatných príloh priložených sťažovateľom vyplýva, že konanie pred okresným súdom, ktorého výsledkom bolo vydanie napadnutého rozsudku okresného súdu, bolo vedené proti sťažovateľovi, v procesnom postavení žalovaného, ako podnikateľskému subjektu. Ústavný súd na základe výpisu

zo Živnostenského registra Slovenskej republiky (ďalej len „živnostenský register“) zistil, že adresa v tomto registri pri subjekte [REDAKOVANÉ] – [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bola od vzniku oprávnenia 1. januára 1993 až do jeho zániku 31. decembra 2016 stále evidovaná ako [REDAKOVANÉ]. Zo spisového materiálu vyplýva, že práve na túto adresu boli doručované aj zásielky okresného súdu. Ústavný súd preto poznamenáva, že nie je rozhodné, aká adresa bola zapísaná v osvedčení o evidencii vozidla, ale tá, akú mal sťažovateľ, v procesnom postavení žalovaného, ako podnikateľský subjekt uvedenú v živnostenskom registri.

15. Ústavný súd dospel k záveru, že okresnému súdu nemožno vyčítať uplatnenie § 48 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak nie je možné doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je súdu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie.

16. Okresný súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť po vrátení zásielky od poštového doručovateľa ako nedoručenej okresnému súdu a tento záver možno ústavnoprávne akceptovať. Len na okraj ústavný súd poznamenáva, že aj poverenie na začatie exekúcie súdom mohlo byť vydané až po nadobudnutí právoplatnosti napadnutého rozsudku okresného súdu.

17. Na základe už uvedeného, s poukazom na skutočnosť, že napadnutý rozsudok okresného súdu bol vydaný ešte v roku 2013, je jednoznačné, že zo strany sťažovateľa nebola dodržaná zákonom o ústavnom súde ustanovená lehota dvoch mesiacov na podanie ústavnej sťažnosti.

18. Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (m. m. III. 542/2017).

19. Z už uvedeného teda vyplýva, že sťažovateľ podal svoju ústavnú sťažnosť oneskorene a zmeškanie lehoty nie je možné v zmysle citovanej judikatúry odpustiť. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť posúdil ako podanú oneskorene a podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ju ako takú odmietol.

20. Pretože ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní, bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa, ktoré uviedol v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2019